

DUMNEZEU SE ROAGĂ?!

Dal Dumnezeu Se roagă! Comuniunea Persoanelor Sfintei Treimi presupune și comunicarea, dialogul, ceea ce arată lămurit că starea firească a Iubirii împărtășite este rugăciunea.

În urmă cu ceva vreme, Înaltpreasfințitul Părinte Ciprian, Arhiepiscopul Buzăului și Vrancei, m-a invitat să particip la Simpozionul de Teologie și Spiritualitate *Sfinții isihasți – teologi ai rugăciunii și ai luminii dumnezeiești*, zicându-mi că își dorește o prezență din Ardeal care să conferențieze despre Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț, în contextul Anului comemorativ al Sfinților isihasți: Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț – 2022. Așa se face că m-am reîntâlnit cu Sfântul Paisie și cu lucrarea sa duhovnicească, în special cu cea a rugăciunii¹. El m-a convins, din nou, că trebuie să ne rugăm până ne „liniștim”, când, într-o desăvârșită contemplare, descoperim că Dumnezeu a început să Se roage în noi, înțelegând că „Dumnezeu L-a trimis în inimile noastre pe Duhul Fiului Său care strigă: Avva, Părinte!” (*Galateni* 4, 6) – „taine răsunătoare, săvârșite întru liniștea (isihia) lui Dumnezeu”².

¹ Prelegere susținută în cadrul Simpozionului de teologie și spiritualitate *Sfinții isihasți – teologi ai rugăciunii și ai luminii dumnezeiești*, organizat de Sectorul Cultural și comunicații media al Arhiepiscopiei Buzăului și Vrancei, în data de 14 noiembrie 2022, în Aula Brâncovenească a Palatului Arhiepiscopal din municipiul Buzău. Textul prelegerii a fost publicat inițial în *Almanah bisericesc* 2022, Editura Arhiepiscopiei Buzăului și Vrancei, 2023, pp. 257-283, și reluat în volumul de față.

² Cf. Sfântului Ignatie al Antiohiei, în Ierótheos, Mitropolit al Nafpaktosului, *Praznicele Maicii Domnului: o perspectivă istorică și teo-*

Cuvântul creator „Să facem om după chipul și asemănarea Noastră...” (*Facerea* 1, 26) ne introduce concret în lucrarea activă și efectivă a rugăciunii, care, sinergic, adică printr-o acțiune statornică, continuă, în deplină unitate și armonie, ne situează în centrul existenței, pe noi cei care, în virtutea Întrupării Fiului lui Dumnezeu, dobândind calitatea de fii legitimi și adevărați (cf. *Evrei* 12), ne facem „părtași ai firii celei dumnezeiești” (2 *Petru* 1, 4). Așadar, Sfatul Sfintei Treimi, înțeles ca rugăciune interpersonală, în copărtășie interioară, devine pentru noi „casa Tatălui” (*Ioan* 14, 2), unde, deși „Pe Dumnezeu nimeni niciodată nu L-a văzut; Fiul Cel Unul-Născut, Care este în sânul Tatălui, El L-a făcut cunoscut” (*Ioan* 1, 18). În felul acesta trebuie înțeles cuvântul: „Iată, Eu stau la ușă și bat; de-Mi va auzi cineva glasul și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine” (*Apocalipsa* 3, 20). Limpede spus: „De asemenea, și Duhul îi vine slăbiciunii noastre într’ajutor; că nu știm să ne rugăm cum trebuie, dar Duhul Însuși mijlocește pentru noi cu suspine de negrăit” (*Romani* 8, 26).

În duhul acestor adevăruri, reflectate în mărturii și martori, lămurit descoperim că Dumnezeu Se roagă în *Sfinți*, în *oamenii înveșniciți*, în *lumea văzută*, în *părinte și fii*. De altfel, încercarea noastră concretă de a cunoaște asemenea izbânzi, prin cartea pe care v-o punem la îndemână din preaplinul revărsărilor de iubire și recunoștință.

Închei acest demers, sper, izbutit, cu îndemnul seducător de convingător, contemplând la momentul când „Iisus Și-a ridicat ochii în sus și a zis: «Părinte, mulțumescu-Ți că M’ai ascultat; Eu

știam că Tu întotdeauna Mă asculți...»” (Ioan 11, 41-42): „Că dacă Domnu-mi cheamă pe buze rugăciunea, atuncea și nădejdea tot El o să mi-o dea” (Iov 6, 8).

*părintele Dumitru,
de sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, 2024*